

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату бр. 1032-Т-220, за посебна издавања 1032-Т-222 и за огласе 1032-Т-221

Понедељак, 30 март 1953
БЕОГРАД
БРОЈ 14 ГОД. IX

Цена овом броју је 10.— динар. — Претплата за 1953 годину износи 1000.— динара, а за иностранство 1500.— динара. — Редакција: Улица Краљевића Марка бр. 9. — Телефони: Редакција 28-838, Административија 28-278. Одјељење пројаве 22-619. Телефонска централа 28-816

82.

Народна скупштина ФНРЈ на XXV заједничкој седници Савезног већа и Већа народа, одржаној 23 марта 1953 године, донела је

ОДЛУКУ

О ОДОБРЕЊУ ПРОМЕНЕ ГРАНИЦЕ ИЗМЕЂУ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ХРВАТСКЕ И НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

На основу члана 15 тачка 9 Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти и споразумног предлога Народне скупштине Народне Републике Босне и Херцеговине и Сабора Народне Републике Хрватске, Народна скупштина ФНРЈ

одлучује

Одобрава се промена границе између Народне Републике Босне и Херцеговине и Народне Републике Хрватске која произилази из следеће територијалне промене:

Места: Кестеновац, Босански Штрпци и Сеоце, која се налазе на подручју Среза бихаћког, и места: Дреновац и Лички Тишковац, која се налазе на подручју Среза босанскограчковског, издвајају се из територије Народне Републике Босне и Херцеговине и припајају територији Народне Републике Хрватске.

23 марта 1953 године

Београд

Народна скупштина
Федеративне Народне Републике Југославије

Претседник
Већа народа,

Јосип Видмар, с. р.

Претседник
Савезног већа,

Владимир Симић, с. р.

83.

На основу члана 81 Уставног закона, а у вези са чланом 20 тач. 1 Закона о спровођењу Уставног закона, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИМОВИНСКИМ ОДНОСИМА И РЕОРГАНИЗАЦИЈИ СЕЉАЧКИХ РАДНИХ ЗАДРУГА

I. Опште одредбе

Члан 1

Сељачку радну задругу, као произвођачку задругу засновану на заједничкој обради земље, земљорадници оснивају и имовинске односе у њој утврђују самостално.

Члан 2

Односи између сељачке радне задрге и њених чланова утврђују се правилима задрге и уговором.

Члан 3

Правилима сељачке радне задрге утврђују се органи и облици управљања задргом, права и дужности њених чланова, организација рада и одредбе о послованју.

Сељачка радна задрга доноси своја правила самостално.

Члан 4

Уговором се утврђују начин и обим уношења земље, зграда и средстава за рад, као и имовински односи који из тога простиочу.

Уговор о имовинским односима склапа се слободно, на основу општих начела имовинског права, а у складу са правилима задрге.

Ако се после ступања земљорадника у задргу правила промене, тако да дође до несагласности између правила и уговора, за уређење имовинских односа између задрге и њеног члана остаје меродаван уговор.

Члан 5

Земљорадници слободно ступају у сељачку радну задргу и слободно иступају из ње у роковима одређеним овом уредбом.

Чланови задрге који иступају из задрге по законским прописима и правилима задрге за њене обавезе засноване до дана њиховог иступања.

Односи између задрге и њених чланова који настају приликом иступања из задрге утврђују се писмено, на основу закона, уговора и правила задрге.

Члан 6

Сељачка радна задрга престаје спајањем са постојећом земљорадничком задргом, реорганизацијом у друге врсте земљорадничких задрга или ликвидацијом.

Члан 7

Земља, зграде, инвентар, стока и остали фондови сељачке радне задрге, стечени из средстава задрге, не могу се, као задружна својина, у случају престанка задрге или иступања појединачних чланова задрге делити члановима задрге.

Члан 8

Имовина у својини оне сељачке радне задрге која се ликвидира уступиће се постојећој земљорадничкој задрузи, ако се ова с тим сагласи и ако на основу ове уредбе није друкчије одређено.

Члан 9

Начела о регулисању имовинских односа прописана овом уредбом примењују се и на остале врсте земљорадничких задрга.

II. Реорганизација сељачке радне задрге

Члан 10

Скупштина сељачке радне задрге може одлучити да ће задрга реорганизује у другу врсту

земљорадничких задруга, кад то предложи већина чланова задруге.

Скупштина решава о реорганизацији кад већина чланова задруге поднесе пријаву за иступање из задруге.

Ако се већина чланова изјасни за реорганизацију, преостали чланови или њихов део могу одлучити да наставе са радом сељачке радне задруге уређујући имовинске односе са задругом по чл. 1—5 ове уредбе.

Члан 11

Реорганизација сељачке радне задруге може се извршити:

1) спајањем целе сељачке радне задруге са постојећом земљорадничком задругом;

2) припајањем једног дела сељачке радне задруге постојећој земљорадничкој задрузи, док други део чланства остаје у сељачкој радној задрузи, или оснива нову сељачку радну или нову земљорадничку задругу;

3) оснивањем неколико нових сељачких радних или нових земљорадничких задруга из постојеће сељачке радне задруге.

Спајање целе сељачке радне задруге или припајање једног њеног дела постојећој земљорадничкој задрузи може се извршити само уз сагласност земљорадничке задруге.

Члан 12

Ако се цела сељачка радна задруга споји са земљорадничком задругом, а ниједан део њених чланова не настави са радом сељачке радне задруге, имовински односи онако реорганизоване сељачке радне задруге уређују се на следећи начин:

1) појединим члановима враћа се унесена земља и зграде по одредбама главе III ове уредбе. По истим одредбама (чл. 25) поступиће се и са средствима за рад, са стоком и другим средствима која је члан задруге унео у задругу. Права која по тим одредбама припадају сељачкој радној задрузи врши земљорадничка задруга. Обавезе које по тим одредбама има сељачка радна задруга према својим члановима прелазе на земљорадничку задругу која им за те обавезе издаје обвезнице;

2) целокупна имовина сељачке радне задруге, стечена из средстава и кредита задруге, прелази на земљорадничку задругу;

3) обавезе сељачке радне задруге настале за инвестиције у имовину коју преузима земљорадничка задруга прелазе на земљорадничку задругу;

4) уговори којима се сељачка радна задруга обавезала на испоруку пољопривредних производа раскидају се уколико земљорадничка задруга не пристане да преузме обавезе из тих уговора;

5) неизмирене новчане обавезе сељачке радне задруге из њеног редовног пословања преузима земљорадничка задруга. Чланови реорганизоване сељачке радне задруге јемче за ове обавезе сразмерно вредности имовине која им је враћена.

За преузете обавезе из тач. 3) и 5) претходног става земљорадничка задруга одговара у границама вредности преузете имовине.

Члан 13

Ако приликом реорганизације сељачке радне задруге део задруге настави са радом, а остали чланови, или њихов део, припоје се постојећој земљорадничкој задрузи или оснују нову сељачку радну или нову земљорадничку задругу (чл. 11 тач. 2) или ако се из постојеће сељачке радне задруге оснује неколико нових сељачких радних или нових земљорадничких задруга (чл. 11 тач. 3), имовински односи реорганизоване сељачке радне задруге уређују се по следећим начелима:

1) свака од задруга надећеник у претходном ставу добија део имовине у својим реорганизи-

ване сељачке радне задруге, сразмерно броју својих чланова способних за рад. Сељачкој радној задрузи која наставља са радом може се оставити и више имовине него што то одговара броју њених чланова способних за рад, ако је то неопходно за њено нормално пословање и ако се с тим сагласи срески савез земљорадничких задруга и народни одбор среза;

2) на задруге које преузимају део имовине реорганизоване сељачке радне задруге прелази и део њених обавеза, сразмерно вредности преузете имовине. За ове обавезе ове задруге одговарају у границама вредности преузете имовине;

3) имовински односи чланова реорганизоване сељачке радне задруге који остају чланови само постојеће земљорадничке задруге, или постају чланови нове сељачке радне или нове земљорадничке задруге уређују се са реорганизованим сељачком радном задругом по одредбама главе III ове уредбе.

Члан 14

Народни одбор среза може поништити закључак скупштине о реорганизацији спајањем целе сељачке радне задруге или једног њеног дела са постојећом земљорадничком задругом, ако нађе да то спајање не пружа доволно јемства да ће се са преузетом имовином сељачке радне задруге рационално газдовать.

У случају из претходног става сељачка радна задруга се ликвидира, ако се не реорганизује на други начин или ако не настави са радом са мањином задругара.

У случају ликвидације, срески савез земљорадничких задруга може комисији из чл. 35 ове уредбе упутити захтев да се имовина сељачке радне задруге не изложи продаји, него да му се стави на располагање. Комисија решава о том захтеву распоредним решењем (чл. 36) и дужна је усвојити га, ако се с њим сагласи народни одбор среза.

Задруга чији је закључак поништен у смислу ст. 1 овог члана има право жалбе државном секретаријату за послове народне привреде народне републике у року од 15 дана од дана пријема решења о поништењу закључка.

Члан 15

Срески савез земљорадничких задруга коме је у смислу ст. 3 претходног члана задужна имовина стављена на располагање може ту имовину, у споразуму са народним одбором среза, уступити на коришћење другој задрузи или је дати на управљање привредном предузећу.

Срески савез земљорадничких задруга може, у споразуму са народним одбором среза, основати предузећа која ће вршити услуге земљорадничима употребом средстава која су улазила у овај део задужне имовине.

На привредну организацију која преузима задужну имовину прелази и део обавеза сељачке радне задруге, сразмерно вредности преузете имовине.

Члан 16

Ако народни одбор среза нађе да сељачка радна задруга која наставља рад са смањеним бројем чланова не пружа доволно јемства да ће рационално газдовать са имовином у задужној својини која остаје после повраћаја имовине члановима задруге, он може решењем ставити ту имовину на располагање среском савезу земљорадничких задруга.

Срески савез земљорадничких задруга може са том имовином поступити на начин предвиђен у претходном члану.

Против решења донесеног по ст. 1 овог члана задруга има право жалбе државном секретаријату.

за послове народне привреде народне републике у року од 15 дана од дана пријема решења.

Одредбе ст. 1—3 овог члана примениће се и на задругу у којој се број чланова знатно смањио због појединачног иступања.

Члан 17

У сваком случају реорганизације сељачке радне задруге, са целокупном општенародном имовином која је задрузи била дата на коришћење располаже народни одбор среза.

Народни одбор среза може општенародну имовину из претходног става дати на управљање предузећима која ће основати за вршење услуга земљорадничима.

Са општенародном имовином из ст. 1 овог члана народни одбор среза може поступити и тако што ће је, у споразуму са среским савезом земљорадничких задруга, уступити на трајно бесплатно коришћење постојећој земљорадничкој задрузи са којом се реорганизована сељачка радна задруга спојила, или сељачкој радној задрузи која је наставила са радом или новој сељачкој радној или новој земљорадничкој задрузи која је из ње образована.

Општенародна имовина из ст. 1 овог члана може једним делом бити уступљена јединој, а другим делом другој од задруга из претходног става.

На исти начин може народни одбор среза поступити и са општенародном имовином која је била дата на коришћење сељачкој радној задрузи чији се број чланова знатно смањио услед појединачног иступања.

Члан 18

Сеоске утрине и пашњаци који су као општенародна имовина били дати сељачкој радној задрузи на коришћење, враћају се селу, с тим да задруга има на њима право коришћења према својим потребама.

Овлашћују се народне републике да донесу ближе прописе за уређење односа из претходног става.

Члан 19

Земљишта која су из Земљишног фонда аграрне реформе и колонизације непосредно унесена у имовину сељачке радне задруге сматрају се као општенародна имовина дата задрузи на коришћење.

III. Појединачно иступање из сељачке радне задруге

Члан 20

Члан сељачке радне задруге може иступити из задруге у години у којој му истиче рок одређен за то правилима или уговором. Ако рок није одређен, члан задруге има право да из задруге иступи у трећој години после ступања у задругу, не рачунајући годину у којој је у задругу ступио.

Ако члан задруге не иступи из задруге у години у којој му истиче рок за иступање, тај рок се продужава за следеће три године.

Члан задруге који жели да иступи из задруге мора свој захтев поднети задрузи најкасније до 1. јула ове године у којој има право да иступи. Захтев се подноси писмено било непосредно задрузи било преко поште или преко среског суда.

Иступање из задруге врши се само са даном 1. октобра.

Изузетно, скупштина задруге може у 1953 години, уз сагласност народног одбора среза, одредити друго рокове, али у том случају не може прети мање од 30 дана од последњег дана кад члан задруге има право поднети пријаву за иступање па до дана иступања.

Задруга се може споразумети са појединим члановима и о другим условима иступања, уколико се тиме не штете интереси задруге. Одлуку о томе доноси управни одбор задруге.

Члан 21

У случају иступања, задруга је дужна сопственику вратити земљу коју је унео у задругу.

Ако би се враћањем земље распарчавао земљишни посед који остаје у задрузи а који је груписан, или ако је задруга на земљи извршила инвестиције већег обима или подигла зграде, она има право да сопственику уместо унесено земље да другу земљу исте вредности.

Ако је у случају из претходног става задруга у могућности да сопственику да само земљу мање вредности него што је вредност унесено земље, она је дужна да му разлику у вредности накнади у новцу.

Накнада за земљу одређује се према њеној локалној прометној вредности на дан иступања.

Задруга је дужна да накнаду за земљу исплати сопственику у року од осам година, у једнаким годишњим оброцима рачунајући од дана иступања. Задруга и сопственик земље могу споразumno одредити и краћи или дужи рок за исплату ове накнаде.

Члан 22

Ако је група чланова задруге у смислу чл. 23 Закона о аграрној реформи и колонизацији унесла у задругу неподељен земљишни комплекс, вратиће се сваком поједином домаћинству у случају иступања из задруге део тога земљишта према величини његовог сувласничког дела.

Члан 23

Задруга и сопственик земље споразумеће се о усвима на земљи која се враћа. Ако они о томе не постигну споразум, усвии припадају сопственику земље, а он је дужан задрузи накнадити вредност уложеног рада, као и вредност семена и других средстава утрошених у обради.

Члан 24

Зграде које је земљорадник унео у задругу враћају му се, осим ако би то могло нанести штету газdовану задруге.

У случају кад не враћа зграде, задруга је дужна да сопственику накнади њихову вредност или да му уместо унесених зграда да друге зграде.

Ако је вредност зграда које се враћају мања од вредности унесених зграда, задруга је дужна сопственику накнадити ту разлику.

Задруга је дужна накнаду за зграде, као и накнаду за разлику између вредности зграда, исплатити сопственику у року од 5 година, у једнаким годишњим оброцима рачунајући од дана иступања.

Ако је вредност зграда које се враћају задруге дају уместо унесених већа од вредности унесених, он је дужан накнадити задрузи разлику у вредности у року и на начин одређен у претходном ставу.

Накнада за зграде, као и накнада за разлику у вредности, одређује се према локалној прометној вредности зграда на дан иступања.

Члан 25

Неисплаћену вредност средстава за рад, стоке и других средстава која је земљорадник унео у задругу дужна је задруга накнадити му у року од 3 године по иступању, у једнаким годишњим оброцима, и то према књиговодственој вредности на дан ступања на снагу ове уредбе.

Ако књиговодствена вредност није одређена, задруга је дужна дати накнаду према локалној пр-

метној вредности средстава из ст. 1 на дан иступања.

Средства из ст. 1 могу се ранијем сопственику приликом његовог иступања вратити, ако нису неопходна за вођење задужног газдинства. У том случају сопственик је дужан вратити задрузи износ који му је она за та средства исплатила, и то у роковима које они споразумно утврде, а најдуже у року од три године.

Члан 26

Сопственик коме је земља враћена дужан је накнадити задрузи вредност извршених инвестиција на тој земљи, у једнаким годишњим обрацима, у року од 8 година од дана престанка чланица, а према вредности коју те инвестиције имају на тај дан.

Одредба претходног става важи и за побољшања и доградње извршене на згради која се враћа сопственику.

Члан 27

Сопственици враћених земљишта и зграда јемчи за део дуга задруге који је постојао на дан његовог иступања из задруге, сразмерно вредности земљишта и зграда који су им враћени, према укупној вредности задужне имовине.

Позерилац задруге има право да ради обзбеђења свог потраживања према задрузи укњижи право залоге на земљу и зграде враћене сопственицима, и то за износ дела дуга за који они јемчи према одредби претходног става.

Одредба ст. 1 овог члана не важи за оне сопственике враћених земљишта и зграда који нису примали ренту од задруге и нису радили у задрузи, јер нису били у могућности да раде.

Члан 28

Члану задруге који је иступио из задруге задруга је дужна да до 31 октобра изда писмену исправу у којој ће се утврдити која му се имовина враћа и која су његова права и обавезе према задрузи.

Ако је скупштина задруге у смислу чл. 20 ст. 5 ове уредбе одредила за 1953 годину дан за иступање из задруге, она је дужна писмену исправу из претходног става издати члану задруге у року од 30 дана рачунајући од тога дана.

Писмена исправа доставља се народном одбору општине у два примерка, од којих се један са потврдом народног одбора општине доставља члану задруге који иступа из задруге, а други остаје код народног одбора.

На основу исправе потврђене по претходном ставу, може сопственик укњижити своје право својине на враћеној земљи, а задруга може укњижити заложно право за своје потраживање према њему.

Ако заинтересовано лице сматра да су исправом издатом у смислу ст. 1 овог члана повређена његова права, оно може тужбом тражити заштиту тих права пред редовним судом надлежним по седишту задруге, у року од 30 дана по пријему исправе.

Члан 29

У роковима одређеним за издавање исправе по претходном члану задруга је дужна предати сопственику земљу и зграде које му се враћају.

Задруга може, у случају кад је по чл. 20 ст. 5 ове уредбе одредила дан за иступање из задруге у 1953 години, одредити и други рок за предају земљишта и зграда, али последњи дан тог рока не може падати пре иступања из задруге ни после 31 октобра.

IV. Ликвидација сељачке радне задруге

Члан 30

Скупштина сељачке радне задруге доноси одлуку о ликвидацији задруге кад већина чланова

поднесе пријаву за иступање, а задруга се не реорганизује нити настави са радом са смањеним бројем чланова.

Члан 31

У случају ликвидације задруге члановима задруге се враћају њихова земља, зграде, стока и друга средства за рад која су унели у задругу а која им нису ни делимично исплаћена. Члану задруге коме је вредност стоке и других средстава за рад делимично исплаћена, могу се та стока и средства за рад вратити, ако примљене износе уплати у целости у задужну активу.

Ако је задруга унесена средства за рад отуђила или расходовала, члан задруге има право захтевати да му се из задужне активе намири износ неисплаћене вредности тих средстава.

Чланови задруге преузимају, сразмерно вредности враћених земљишта и зграда, дугове задруге који се нису могли намирити из задужне активе.

Одредбе чл. 23 и 26 ове уредбе применљују се и у случају ликвидације задруге.

Преостала актива и средства за рад престале задруге преносе се на срески савез земљорадничких задруга који ће с њима располагати у сагласности са народним одбором среза.

Сва општенародна имовина предаје се народном одбору среза. Заједно са земљиштем у општенародној имовини предају се и зграде које је задруга на њима подигла, с тим да је привредна организација којој је земљиште уступљено у смислу чл. 17 дужна да вредност тих зграда уплати у задужну активу.

Члан 32

Ако је задруга на земљишту које треба да се врати сопственику извршила веће инвестиције, народни одбор среза може преузети то земљиште које тиме, заједно са објектима, постаје општенародна имовина.

Народни одбор среза може такво земљиште, у споразуму са среским савезом земљорадничких задруга, уступити на коришћење другој задруzi, или га дати на управљање привредном предузећу.

Привредна организација која преузме такво земљиште у смислу претходног става дужна је да сопственика обештети на начин предвиђен у глави III ове уредбе.

Члан 33

Срески савез земљорадничких задруга може, када паѓе да је то економски корисније, упутити захтев комисији из чл. 35 ове уредбе да му се стави на располагање имовина у задужној својини која остане после повраћаја имовине члановима задруге. По овом захтеву поступа се у смислу ст. 3 чл. 14 ове уредбе.

Срески савез земљорадничких задруга располаже овом имовином на начин одређен у чл. 15 ове уредбе.

Члан 34

У случају ликвидације задруге, народни одбор среза располаже општенародном имовином која је била дата на коришћење задруzi на начин предвиђен у чл. 17 ове уредбе.

Са општенародном имовином коју му је народни одбор среза уступио, срески савез земљорадничких задруга може поступити на начин предвиђен у чл. 15 ст. 2 ове уредбе.

V. Поступак за уређење имовинских односа у случају реорганизације и ликвидације сељачке радне задруге

Члан 35

У случају кад се сељачка радна задруга реорганизује или ликвидира, образује се комисија са задатком да уреди имовинске односе.

Комисија има 9 чланова, од којих претседника и једног члана именује народни одбор среза, 2 члана српски савез земљорадничких задруга, а 5 члanova бира скупштина задруге.

Члан 36

Комисија доноси решење о распореду имовине и дугова (распоредно решење).

Члан 37

У случају реорганизације задруге распоредно решење садржи:

1) која се земља, зграде, стока и друга средства за рад (чл. 25 ст. 3) враћају појединим сопственицима;

2) колики део инвестиционог дуга (чл. 12 тач. 3) преузима постојећа земљорадничка задруга, односно сељачка радна задруга која наставља са радом или нова сељачка радна или нова земљорадничка задруга;

3) за које новчане обавезе задруге јемчи чланови задруге и за колики део тих обавеза јемчи сваки од њих (чл. 12 тач. 5);

4) колико поједини чланови задруге потражују од задруге и по ком основу;

5) обавезе реорганизоване сељачке радне задруге, односно њеног следника који је те обавезе преузео, према члановима задруге.

Члан 38

У случају ликвидације задруге распоредно решење садржи податке из тач. 1), 2), 4) и 5) претходног члана, као и податке о томе које дугове задруге преузимају чланови задруге и колики део тих дугова пада на сваког од њих (чл. 31 ст. 3).

Члан 39

Распоредном решењу прилаže се биланс задруге са стањем на дан одређен за иступање из задруге, као и попис имовине у задужини својини и општенародне имовине дате задрузи на коришћење.

Члан 40

Распоредно решење комисија доноси пошто претходно саслуша мишљења и предлоге чланова задруге.

Комисија ће у случају супротних предлога чланова задруге настојати да те предлоге усклади. Она може у ту сврху одржати расправу са заинтересованим члановима задруге. Пре почетка расправе, као и на самој расправи, комисија ће саслушати мишљења и предлоге управног одбора задруге.

Члан 41

Распоредно решење комисија доставља народном одбору општине на чијем подручју се задруга налази.

Народни одбор општине дужан је да на својој огласној табли, као и на други начин уобичајен у седишту задруге, објави да заинтересована лица могу распоредно решење разгледати у канцеларији народног одбора.

Сопственици враћене земље имају право да у року од 15 дана од дана истицања објаве на огласној табли народног одбора општине ставе своје примедбе на распоредно решење.

Примедбе се подносе писмено или усмено на записник комисији.

Члан 42

Распоредно решење доставља комисија и српском јавном правобраници, ако овога нема, народном одбору среза.

Српски јавни правобранилац, односно народни одбор среза, могу у циљу заштите општенародне имовине поднети своје примедбе и стављати одговарајуће предлоге у поступку пред српским судом (чл. 44).

Члан 43

По истеку рока из ст. 3 чл. 41 ове уредбе комисија доставља распоредно решење, заједно са примедбама, српском суду на одобрење.

Комисија доставља распоредно решење српском суду и у случају кад није било примедба.

Члан 44

Српски суд у ванпарничном поступку испитује правилност распоредног решења узимајући у обзир стављене примедбе.

Суд у ванпарничном поступку расправља и спорна питања од чијег решења зависи распоред имовине и дугова.

Поступак суда је хитан.

Члан 45

У случају потребе, суд саслушава заинтересована лица и изводи доказе.

Ако је задруга која се реорганизује или ликвидира имала на коришћењу општенародну имовину, суд је дужан саслушати и српског јавног правобранилаца, а ако овога нема, претседника народног одбора среза или лице које он овласти.

Суд је дужан да саслуша мишљење двојице вештака о правилности распоредног решења.

Своје решење суд доставља народном одбору, општине да га онај објави на начин одређен у ст. 2 чл. 41 ове уредбе.

Против одлуке суда којом се распоредно решење потврђује или мења заинтересовано лице може поднети жалбу окружном суду у року од 15 дана од дана када та одлука буде објављена по претходном ставу. Жалба се предаје српском суду.

VI. Казнене одредбе

Члан 46

Члан сељачке радне задруге који после ступања на снагу ове уредбе узме у посед имовину унесену у задругу, или другу задужну имовину, пре него што буде спроведен поступак прописан овом уредбом, казниће се за прекошај затвором до 30 дана или новчаном казном до 100.000 динара.

Казном из претходног става казниће се и члан сељачке радне задруге који је пре ступања на снагу ове уредбе узео у посед имовину унесену у задругу, или другу задужну имовину, ако не врати узету имовину на позив комисије из чл. 35 ове уредбе у року који му она одреди.

Учинилац ће се казнити за прекршај по ст. 1 и 2 овог члана ако његова радња не претставља кривично дело.

VII. Прелазне и завршне одредбе

Члан 47

Земљорадници могу најлон престанка сељачке радне задруге реорганизацијом или ликвидацијом основати нову сељачку радну задругу по начелима ове уредбе.

Народни одбор среза може, у сагласности са српским савезом земљорадничких задруга, у случају

из претходног става доделити новооснованој сељачкој радној задрузи део општенародне имовине, ако сматра да је задруга економски способна за рационално гајдовање.

Срески савез земљорадничких задруга може у случају из ст. 1 овог члана доделити новооснованој сељачкој радној задрузи део имовине реорганизоване или ликвидирани сељачке радне задруге, ако сматра да је испуњен услов из претходног става.

Члан 48

Члан постојеће сељачке радне задруге може у 1953 години иступити из задруге, без обзира да ли му је истекао трогодишњи рок, предвиђен у чл. 30 Основног закона о земљорадничким задругама.

Члан задруге који жели да у 1953 години иступи из задруге дужан је пријаву за иступање поднети најкасније до 1. јула 1953 године, односно до дана који одреди скупштина задруге у смислу ст. 5 чл. 20 ове уредбе.

Члану задруге који по претходном ставу не поднесе пријаву за иступање, почиње течи нов трогодишњи рок у смислу ст. 2 чл. 20 ове уредбе, ако уговором или правилима није друкчије одређено.

Члан 49

Молбе за иступање из сељачке радне задруге које су поднесене до дана ступања на снагу ове уредбе, а нису до тога дана решене, важе као пријаве за иступање у смислу чл. 20 ове уредбе.

Народни одбори и судови код којих се ове молбе налазе обуставиће поступак по њима и доставити их задругама на које се односе.

Члан 50

Лица која су ма из њега разлога престала бити чланови сељачке радне задруге пре ступања на снагу ове уредбе имају право да до 1. јула 1953 године, односно до дана који скупштина задруге одреди у смислу ст. 5 чл. 20 ове уредбе, захтевају да се њихови имовински односи са задругом уреде по начелима предвиђеним у овој уредби, ако сматрају да би то за њих било повољније.

Члан 51

У случају кад је сељачка радна задруга престала постојати пре дана ступања на снагу ове уредбе, а ликвидација до тога дана није завршена, народни одбор среза одредиће комисију која ће извршити ликвидацију задружне имовине по одредбама чл. 35—45 ове уредбе.

Члан 52

У 1953 години задруга може, и пре рокова одређених у чл. 29 ове уредбе, вратити земљу и зграде члану задруге који је поднео пријаву за иступање из задруге, и то на дан који скупштина задруге одреди водећи рачуна о потреби благовремене обраде земље.

Одредбом претходног става не дира се у обавезу задруге да изда исправу сопственику коме је имовину вратила, као ни у право сопственика да поднесе тужбу у смислу ст. 5 чл. 28 ове уредбе.

Члан 53

Уговори о испоруци пољопривредних производа који се имају извршити у 1953 години, а које су сељачке радне задруге закључиле као продавци, остају на снази, ако се могућности задруге за испоруку тих производа, услед иступања чланова и изношења земље из задруге, нису знатно смањиле.

Ако су се могућности задруге у погледу испоруке знатно смањиле из разлога наведених у претходном ставу, обавеза испоруке се сразмерно смањује.

Ако купац нема интереса да преузме смањену испоруку он има право да одустане од уговора.

Члан 54

О спровођењу ове уредбе ствараје се државни секретари за послове народне привреде народне републике. Они ће доносити у сагласности са републичким извршним већем потребна упутства за спровођење ове уредбе и вршити надзор над извршењем ове уредбе.

Овлашћује се савезни државни секретар за послове народне привреде да у сагласности са Савезним извршним већем може доносити прописе за извршење ове уредбе.

Члан 55

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 58
30 марта 1953 године
Београд

Замењује
Претседника Републике
Потпретседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

84.

На основу чл. 20 тач. 1 Закона о спровођењу Уставног закона, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ДОПУНИ УРЕДБЕ О ПОВЕЋАЊУ ЗАКУПНИНА ЗА СТАНБЕНЕ И ПОСЛОВНЕ ПРОСТОРИЈЕ

Члан 1

У Уредби о повећању закупнина за станбене и пословне просторије („Службени лист ФНРЈ“, бр. 54/52) после чл. 2 додаје се нови члан, 2а, који гласи:

„Закупнице за станбене просторије, повећане за 100% по чл. 1 ове уредбе, може народни одбор општине односно града смањити, уколико не одговарају висини закупнина за сличне станбене просторије.“

Закуподавац је дужан да 50% од ове смањене закупнице уплаћује као допринос у фонд за одржавање зграда.“

Члан 2

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ“, а примењивање се од 1. априла 1953 године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 48
28 марта 1953 године
Београд

Замењује
Претседника Републике
Потпретседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

85.

На основу чл. 79 тач. 7 и чл. 81 Уставног закона, Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ФИНАНСИРАЊУ И ПОСЛОВАЊУ ЗДРАВСТВЕНИХ УСТАНОВА

1.

1. Од дана који одреди извршно веће народне републике самостално ће се финансирати ове